

XVIII Kongres Gmin Wiejskich 20 czerwca 2018 r. przyjął stanowisko w sprawie wyzwań dla rozwoju obszarów wiejskich.

Delegaci uznali, że dynamika rozwoju tych ostatnich jest większa. Skala zróżnicowania standardów życia w miastach i na obszarach wiejskich jest wyzwaniem dla polityków, instytucji publicznych i organizacji społecznych. Aby powstrzymać wyludnianie się obszarów wiejskich, ich marginalizację i procesy pauperyzacji zamieszkujących je obywateli - trzeba zapewnić mieszkańcom odpowiednią jakość życia. Jej wyznacznikami są dostęp do infrastruktury technicznej i społecznej oraz usług publicznych. Nie można zapominać o miejscach pracy, szczególnie dla kobiet wychowujących dzieci. Oceniając dotychczasową politykę rozwojową obszarów wiejskich dochodzimy do wniosków, że dotychczasowe instrumenty wsparcia tych procesów są niewystarczające. Stąd właśnie wynikają różnice w jakości życia mieszkańców miast i wsi. Obszary wiejskie wymagają reorientacji trendów gospodarczo-społecznych i oderwania ich od schematycznego powiązania tylko z rolnictwem i gospodarką żywnościową. Potrzebne są nowe wizje, nowe programy oraz innowacyjne spojrzenie na szanse rozwojowe obszarów wiejskich.

Zdaniem uczestników XVIII Kongresu Gmin Wiejskich poprawie sytuacji w tym zakresie będą sprzyjać następujące działania:

- Opracowanie krajowej polityki wiejskiej, - na wzór polityki miejskiej. To obydwie polityki rozwojowe: miejska i wiejska powinny razem i komplementarnie tworzyć: politykę rozwoju kraju. Zasadnym by było, aby za rozwój całego kraju odpowiadał jeden resort. Resort rozwoju.
- Zastosowanie w programach wspierających rozwój obszarów wiejskich takich instrumentów finansowych, które realnie wpłyną na zmniejszenie dysproporcji w zakresie infrastruktury technicznej i społecznej pomiędzy obszarami wiejskimi a miejskimi, w tym utworzenie krajowego Funduszu Rozwoju Polskiej Wsi.
- Wzmocnienie mechanizmu wyrównawczego w finansowaniu gmin z obszarami wiejskimi i wprowadzenie subwencji ekologicznej dla gmin objętych różnego rodzaju formami ochrony przyrody, jako rekompensaty za ograniczenia rozwojowe tych obszarów.
- Utworzenie specjalnych, nie tylko unijnych, instrumentów finansowych dedykowanych dla obszarów wiejskich na eliminację niedomagań w sferze gospodarki wodno-ściekowej (liniowej i rozproszonej).
- Utworzenie spójnych, stabilnych mechanizmów wsparcia zróżnicowanych form rozwoju energetyki odnawialnej na obszarach wiejskich, a przede wszystkim rozwoju energetyki prosumenckiej.
- Działaniom zrównoważonego rozwoju winno służyć niwelowanie regionalnych dysproporcji rozwojowych w ramach regionalnych programów operacyjnych.
- Wprowadzenie w planowaniu przestrzennym standardów urbanistycznych uwzględniających ochronę krajobrazu, rewitalizację obszarów wiejskich, przeciwdziałanie nadmiernemu rozpraszaniu zabudowy osadniczej oraz ściślejsze powiązanie planowania przestrzennego z planami (strategiami) rozwoju gmin.
- Zmiana podejścia w procesie planowania, realizacji i finansowania inwestycji infrastrukturalnych realizowanych na obszarach o rozproszonej zabudowie. Musi nastąpić zróżnicowanie parametryzacji urządzeń i instalacji infrastrukturalnych względem miejsca ich planowania i realizacji.
- Zdecydowane zwiększenie finansowania w krajowym programie budowy dróg lokalnych. Podobne programy należy stworzyć w regionach. Programy te powinny preferować partnerstwo, także partnerstwo publiczno-prywatne i systemy szkieletowe.

Kierunki rozwoju polskiej wsi

Kategoria: Rozwój i fundusze

Opublikowano: piątek, 22, czerwiec 2018 13:40

Sylwia Cyrankiewicz-Gortyńska

Odłony: 1932

- Prawne umożliwienie użycia siedlisk gospodarstw do prowadzenia działalności gospodarczej.
- Rozwinięcie mechanizmów finansowania lokalnej przedsiębiorczości poprzez kreowanie i wzmacnianie lokalnych instytucji finansowych, takich jak: banki spółdzielcze, fundusze poręczeniowe, pożyczkowe i gwarancyjne. Wprowadzić preferencje podatkowe z refinansowaniem utraconych przez samorzady dochodów własnych.
- Faktyczne wsparcie oświaty wiejskiej, uwzględniające to, że poprzez likwidację gimnazjów obniżona została ranga, a tym samym poziom wykształcenia uzyskiwanego na miejscu.
- Wykluczenie tzw. białych plam dostępu do transportu publicznego poprzez maksymalne uproszczenie zasad jego funkcjonowania na terenach wiejskich.